

РЕШЕНИЕ

№ 44

гр. Пазарджик , 04.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XXII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на седми декември, през две хиляди и двадесета година в
следния състав:

Председател: Ели Каменова

при участието на секретаря Огняна Фурнаджиева
като разгледа докладваното от Ели Каменова Административно наказателно
дело № 20205220201380 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от „*****“ ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и
адрес на управление: гр. Пазарджик, местност „*****“, поземлен имот
55150.13.177, представлявано от управителя А. С., против Наказателно
постановление № 105 от 01.09.2020 г., издадено от директор на ТД
Тракийска, Агенция „Митници“, с което на дружеството „*****“ ЕООД за
нарушение на чл. 44, ал. 1, т. 6 от ЗАДС на основание чл. 110, ал. 1 от ЗАДС е
наложено наказание „имуществена санкция" в размер на 200 лв. и за
нарушение на чл. 85б от ППЗАДС и чл. 87, ал. 2 във вр. с чл. 43, ал. 2 и ал. 5
от ЗАДС от ЗАДС на основание чл. 110, ал. 2 от ЗАДС е наложено наказание
„имуществена санкция" в размер на 100 лв.

В жалбата се правят възражения за допуснати нарушения на
процесуалния закон, свързани с описание на нарушението, като се иска
отмяна на атакуваното НП.

В съдебно заседание дружеството – жалбоподател се представлява от
процесуалния си пълномощник – адв. Е.П., която излага в хода на съдебните

прения подробни доводи за отмяна на издаденото наказателно постановление и претендира заплащането на сторените от дружеството - жалбоподател разноски.

Въззиваемата страна се представлява от В.Г., притежаваща образователно-квалификационна степен "магистър", специалност "Право", която моли за потвърждаване на наказателното постановление по съображения, които излага в хода на съдебните прения. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като взе предвид изложеното в жалбата, становищата на страните и след като анализира събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа страна:

На 03.07.2020 г. от служители в ТД Тракийска, отдел „Акцизна дейност“, сред които свид. Д.П., била извършена проверка в модул СУА на Българска акцизна централизирана информационна система (БАЦИС) с цел установяване спазване на разпоредбите на чл. 87, ал. 2 и чл. 44, ал. 1, т. 6 от ЗАДС във връзка с подаването на акцизна декларация за периода от 01.06.2020 г. до 18.06.2020 г. и законосъобразно заплащане на акциз от дружеството „*****“ ЕООД, ЕИК: ***** – лицензиран складодържател с издаден от директора на Агенция „Митници“ Лиценз № 597 за управление на данъчен склад за производство и складиране на акцизни стоки с ИДНС: BGNCA00419001.

Във връзка с проверката било установено, че с писмо рег. № 32-163874/10.06.2020 г. на ЦМУ на Агенция „Митници“ до директора на ТД Тракийска е изпратено за връчване Решение № Р-266/32-134826/12.05.2020 г. на директора на Агенция „Митници“ за прекратяване действието на Лиценз № 597 за управление на данъчен склад за производство и складиране на акцизни стоки с ИДНС: BGNCA00419001 на лицензираният складодържател „*****“ ЕООД.

В изпълнение на указанията, дадени в посоченото писмо, на 18.06.2020 г. била извършена проверка в данъчния склад на дружеството-жалбоподател, при която на представител на проверяваното лице бил връчен оригинален екземпляр на Решение № Р-266/32-134826/12.05.2020 г. Извършени били и

действия по установяване на количествата акцизни стоки в данъчния склад, за което от представител на дружеството бил издаден електронен административен данъчен /е-АДД/ документ с УКН № 00000000053518445/18.06.2020 г. за наличните акцизни стоки в склада.

Съгласно разпоредбата на чл. 85б от ППЗАДС и чл. 87, ал. 2 във вр. чл. 43, ал. 2 и ал. 5 от ЗАДС контролният орган приел, че данъчнозадълженото лице следва да подаде акцизна декларация за последния данъчен период от 01.06.2020 г. до 18.06.2020 г. /датата на връчване на решението за прекратяване/ в срок до 02.07.2020 г. включително. При извършената проверка на 03.07.2020 г. в модул СУА – табл. Деклариране на БАЦИС било установено, че „*****“ ЕООД не е подало акцизна декларация за посочения период.

Съгласно чл. 44, ал. 1, т. 6 от ЗАДС дължимия акциз, начислен от дружеството-жалбоподател с издаването на е-АДД УКН № 00000000053518445/18.06.2020 г., следвало да бъде внесен в държавния бюджет в срока за подаване на акцизната декларация – до 02.07.2020 г, като при извършената проверка на 03.07.2020 г. в модул СУА – табл. Финанси на БАЦИС било установено, че по сметка на компетентното митническо учреждение – ТД Тракийска, не са постъпили суми за акциз от лицензияния складодържател „*****“ ЕООД.

Констатациите от извършената проверка били описани в ПИП № 20BG3000A027414(1360)/03.07.2020 г.

С оглед извършената проверка и направените констатации свид. Панева приела, че проверяваното дружество е осъществило два състава на административни нарушения - по чл. 87, ал. 2 във вр. с чл. 43, ал. 2 и ал. 5 от ЗАДС и по чл. 44, ал. 1, т. 6 от ЗАДС и му съставила АУАН № 84/27.07.2020 г. Актът бил съставен на основание чл. 40, ал. 2 от ЗАНН в отсъствие на представител на дружеството-нарушител, след като същото е било надлежно поканено да изпрати представител, който да присъства при съставянето. АУАН бил редовно връчен лично на 30.07.2020 г. на пълномощник на дружеството – Г.М.А. /ред. упълномощена с нотариално заверено пълномощно от 11.06.2020 г., рег. № 5060 на нотариус Ц.Б., рег. № 544 на НК на РБ/.

Въз основа на акта било издадено и обжалваното НП, което било изпратено по пощата и връчено на дружеството на 04.09.2020 г., видно от приложената по делото разписка (л. 1). Жалбата против НП била подадена до съда на 11.09.2020 г. /видно от приложената разписка на Еконт /л. 21/, т. е. в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, при което е процесуално допустима, тъй като е подадена в срок и от лице, активно легитимирано да инициира съдебен контрол за законосъобразност на НП.

Междувременно с влязло в сила Определение № 10795 от 06.08.2020 г., постановено по адм. дело № 8139/2020 г. по описа на Върховен административен съд е постановено спиране на изпълнението на Решение № Р-266/32-13486 от 12.05.2020 г. на Директора на Агенция „Митници“ по искане на „*****“ ЕООД.

Описаната фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от събраните по делото гласни доказателства – показанията на актосъставителя – свид. Д.П.. От показанията ѝ се установява, че при проверка в данъчния склад на дружеството-жалбоподател на 18.06.2020 г., на представител на дружеството бил връчен екземпляр от решение на директора на Агенция „Митници“ за прекратяване на лиценза за управление на данъчния склад, била извършена и инвентаризация на наличните стоки. При последваща проверка в БАЦИС било установено, че дружеството-жалбоподател в 14-дневен срок от връчване на решението не е подало данъчна декларация за последния данъчен период и не е внесло дължимия акциз, за което бил съставен протокол. Съдът кредитира показанията на актосъставителя като достоверни и обективни и подкрепящи с е от писмените доказателства, приложени към административнонаказателната преписка и надлежно приобщени към доказателствения материал по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

Съдът сче жалбата за основателна по изложените в нея съображения.

По отношение на нарушението на чл. 87, ал. 2 във вр. с чл. 43, ал. 3 и ал. 5 от ЗАДС намира следното:

От събраните по делото доказателства се установи, че жалбоподателят е лицензиран складодържател с издаден от директора на Агенция „Митници“ Лиценз № 597 за управление на данъчен склад за производство и складиране на акцизни стоки с ИДНС: BGNCA00419001. Установи се, че впоследствие лицензът на дружеството е отнет и дейността му е прекратена с издаване на Решение № Р-266/32-13486 от 12.05.2020 г. на Директора на Агенция „Митници“, което решение на основание чл. 53, ал. 3 от ЗАДС подлежи на предварително изпълнение. Решението е връчено на представител на дружеството на 18.06.2020 г.

Разпоредбата на чл. 87, ал. 2 от ЗАДС предвижда, че акцизната декларация се подава за всеки данъчен склад, съответно за всеки специализиран малък обект за дестилиране или обект за винопроизводство на малък винопроизводител, в компетентното митническо учреждение по местонахождението на склада или обекта в 14-дневен срок от изтичането на данъчния период, за който се отнася.

Съгласно чл. 43, ал. 3 от ЗАДС данъчният период е едномесечен и съвпада с календарния месец, но първият и последният данъчни периоди се различават от едномесечния календарен период, както е регламентирано в чл. 43, ал. 4 и ал. 5 от ЗАДС. Според ал. 5 последният данъчен период обхваща времето от началото на календарния месец, през който е прекратен лицензът и регистрацията до датата на съобщаването на решението за прекратяването му.

Съгласно разпоредбата на чл. 110, ал. 1 от ЗАДС лице, което не внесе дължимия акциз в срока по чл. 44, се наказва с имуществена санкция в размер от 200 до 2000 лв. – за юридическите лица и едноличните търговци, и с глоба в размер от 100 до 1000 лв. – за физическите лица. Алинея втора на същата разпоредба предвижда санкция за лице, което не подаде акцизна декларация в срока по чл. 87, в размер от 100 до 2000 лв. – за юридическите лица и едноличните търговци, и с глоба в размер от 50 до 1000 лв. – за физическите лица.

След анализ на цитираните правни разпоредби настоящата съдебна инстанция констатира, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати процесуални нарушения при приложение на разпоредбите на чл. 42, ал. 1, т. 4, съответно на чл. 57, т. 5 от ЗАНН досежно описанието на

елементи от фактическия състав на вмененото на дружеството нарушение по чл. 87, ал. 2 от ЗАДС.

В процесния случай, след като решението за прекратяване на регистрацията носи дата 12.05.2020 г., то съобразно нормата на чл. 43, ал. 5 от ЗАДС, последният данъчен период, за който се дължи подаване на акцизна декларация е периодът от 01.05.2020 г. до 18.06.2020 г., когато решението за прекратяването на регистрацията е било съобщено на адресата. Като е разтълкувал погрешно нормата на чл. 43, ал. 5 от ЗАДС наказващият орган неправилно е приел, че последният данъчен период обхваща началото на календарния месец, през който решението е било съобщено на страната, а не началото на календарния месец, когато лицензът е бил прекратен – с издаване на решението за прекратяването му, ползващо се с предварително изпълнение. Това налага изводът, че наказващият орган неправилно е ангажирал административнонаказателната отговорност на дружеството за това, че то не е подало акцизна декларация за данъчен период от 01.06.2020 г. до 18.06.2020 г., доколкото както беше посочено съгласно чл. 43, ал. 5 от ЗАДС дружеството е било длъжно да подаде една акцизна декларация, която обхваща периода от 01.05.2020 г. 18.06.2020 г., макар и периодът да надвишава един календарен месец. Такова обвинение към дружеството не е отправено. Времевият период, обхванат от последния данъчен период, съставлява съществен елемент от състава на вмененото нарушение и установяването му за пръв път пред въззивната инстанция е пречка деянието да бъде преквалифицирано. Недопустимо е едва във въззивната инстанция да се установяват съставомерни обстоятелства, елементи от фактическия състав на нарушението и да се замества волята на АНО с акта на съда. От друга страна допуснатото нарушение пряко рефлектира върху правото на защита на санкционираното дружество, доколкото вмененото му задължение не отговаря на изискванията на приложимия материален закон.

По отношение на нарушението на чл. 44, ал. 1, т. 6 от ЗАДС съдът намира, че също е допуснато процесуално нарушение при приложение на разпоредбите на чл. 42, ал. 1, т. 4, съответно на чл. 57, т. 5 от ЗАНН, доколкото както в АУАН, така и в издаденото въз основа на него НП липсва изложение на факти и обстоятелства, които в достатъчна степен да описват извършеното нарушение от обективна страна, както и на обстоятелствата, при

които е извършено, което е довело до засягане на правото на защита на санкционираното дружество до степен, че същото е поставено в невъзможност да разбере фактическите параметри на повдигнатото му обвинение, респ. фактите, срещу които следва да се защитава.

В НП и АУАН нарушението е описано лаконично буквално по следния начин: „за това, че на 03.07.2020 г. не е внесло в държавния бюджет дължимият акциз, начислен на дружеството с издаването на е-АДД УКН № 00000000053518445/18.06.2020 г. в срока за подаване на акцизната декларация, т.е. до 02.07.2020 г.“ Липсва посочване както на размера на дължимия акциз, така и вида и количеството на стоките, подлежащи на облагане с акциз, като по този начин е възпрепятствана и възможността на съда да упражни контрол за материална законосъобразност по отношение на това какъв е дължимият акциз, който дружеството е следвало да внесе.

Съдът счита, че препращането към документ, който евентуално съдържа описание на елементи от нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, не изпълва императивното изискване на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, т. 5 от ЗАНН, същите да намерят отражение и при съставяне на АУАН и издаване на НП. Още повече, че в процесния случай не се касае за някакъв огромен обем от факти, който наказващият орган е преценил, че за процесуална икономия, следва да спести при описанието на нарушението, като препрати към документа, в който се твърди да се съдържат. Следва да се посочи, че при разпита си пред съда дори самият актосъставител - Д.П. се затрудни да определи по предявения й е-АДД какъв е размерът на дължимия акциз, като не можа да отговори с категоричност на този въпрос. ЗАНН ясно и лимитативно очертава съдържанието на АУАН и последвалото го наказателно постановление, вписвайки изискване за административнонаказващия орган да въведе в двата акта фактите, очертаващи обстоятелствата, при които се сочи да е извършено нарушението. Това изискване не следва да се абсолютизира, но изпълнението на същото следва да обезпечи задължението на контролния орган точно и ясно да опише онези факти, които очертават кога, къде, какво – по механизъм на деяние /действие или бездействие/ кой е извършил и обстоятелствата, при които е извършено, за да е ясно откъм факти как описаното сочи осъществено нарушение, подводимо под състава на избраната от него

административноправна норма.

Отделно от това, съдът намира, че доколкото вменените на дружеството-жалбоподател нарушения на разпоредбите на ЗАДС са в пряка връзка и произтичат от издаденото Решение № Р-266/32-13486 от 12.05.2020 г. на Директора на Агенция „Митници“, с което е отнет лиценз на дружеството и прекратена дейността му за управление на данъчния склад, то нарушенията към настоящия момент не са безспорно установени. От данните по делото е видно, че предварителното изпълнение на решението е спряно, същото се обжалва и не е влязло в сила, поради което няма как да се приеме, че лицензът на дружеството е прекратен, респ. да са налице произтичащите от това задължения на дружеството за подаване на декларация по чл. 87, ал. 2 във вр. с чл. 43, ал. 3 и ал. 5 от ЗАДС за последния данъчен период и съответно за заплащане на дължимия акциз по чл. 44, ал. 1, т. 6 от ЗАДС в срока за подаване на декларацията за последния данъчен период.

Изложеното дотук налага извода, че издаденото НП е незаконосъобразно и като такова подлежи на отмяна от настоящата инстанция.

Съобразно изхода на спора, на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН право на разноски има дружеството-жалбоподател, което своевременно е направило искане за присъждането им. От съдържанието на приложеното по делото адвокатско пълномощно и договор за правна защита и съдействие от 24.09.2020 г. се установява, че договореното адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв. (триста лева) дружеството-жалбоподател е заплатило изцяло. Не следва да се уважава възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено от процесуалния представител на въззиваемата страна, доколкото същото е определено в минималния размер, предвиден в чл. 18, ал. 2 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид изложеното Агенция „Митници“ следва да бъде осъдена да заплати от бюджета си в полза на жалбоподателя посочените по-горе съдебни разноски в размер на 300 лв.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Районен съд - Пазарджик

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 105 от 01.09.2020 г., издадено от директор на ТД Тракийска, Агенция „Митници“, с което на дружеството „*****“ ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. Пазарджик, местност „*****“, поземлен имот 55150.13.177, представлявано от управителя А. С., за нарушение на чл. 44, ал. 1, т. 6 от ЗАДС на основание чл. 110, ал. 1 от ЗАДС е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 200 лв. и за нарушение на чл. 85б от ППЗАДС и чл. 87, ал. 2 във вр. с чл. 43, ал. 2 и ал. 5 от ЗАДС от ЗАДС на основание чл. 110, ал. 2 от ЗАДС е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 100 лв.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „*****“ ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. Пазарджик, местност „*****“, поземлен имот 55150.13.177, представлявано от управителя А. С., сума в размер на 300 /триста/ лева.

Решението може да се обжалва пред Административен съд - Пазарджик в 14 - дневен срок от съобщението за изготвянето му по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____